

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Vi er enige om prioriteten. Den er fastlagt først i 1961, og senere yderligere forbedret, og den er fastholdt af ministeriet for offentlige arbejder under den finanslov, vi måtte forberede, idet Køgebugtbanen i forbindelse med de forskellige begrænsninger gik forud, og da det lykkedes os at finde besparelser andre steder, kom disse Køgebugtbanen til gode. Men med hele det system, vi nu engang har for de offentlige anlægsarbejder, er det jo ikke muligt at svare på, hvad det økonomiske grundlag vil være i de kommende år. Jeg kan kun sige, at hensigten er at blive færdig så hurtigt, som det økonomisk kan lade sig gøre.

Lis Grøes: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det bekræftede helt igennem mine bange anelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Gert Petersen** til udenrigsministeren:

„Agter ministeren, foranlediget af den aktuelle situation, straks at understrege over for USAs regering, at de amerikanske bombeangreb mod Nordvietnam efter dansk opfattelse bør indstilles omgående og i deres helhed, således at der derved banes vej for egentlige fredsforhandlinger?“

Skriftlig begrundelse:

Hele verden fyldtes af håb, da der kom forhandlinger i gang i Paris mellem USA og Nordvietnam. Allerede forinden var det dog klart, at der kun var tale om præliminære forhandlinger, og at de kun kunne udvikle sig til virkelige fredsforhandlinger, når USA indstillede alle krigshandlinger mod Nordvietnam.

Det har i længere tid været den danske regerings erklærede standpunkt, at USA burde gennemføre et betingelsesløst bombestop over hele Nordvietnam, således at der kunne komme realitetsforhandlinger i gang. Dette standpunkt blev gentaget af udenrigsministeren i dennes redegørelse af 3. april 1968. Selv om folketingets flertal — under debatten samme dag — ikke var villig til at vedtage et dagsordensforslag, der umiddelbart aktualiserede det danske syns-

punkt, blev det dog under debatten gjort klart, at dette ikke indebar nogen opgivelse af synspunktet.

Nu er forhandlingerne i Paris — som man kunne forudsæ — truet af USAs stædige nej til et totalt bombestop over hele Nordvietnam. Netop i denne situation er der derfor grund til, at stater, hvis regeringer opretholder venskabelige forbindelser med USA, gør klart over for den amerikanske regering, hvad de forventer af den og råder den til. Danmark er som bekendt en af disse stater, og det må være den danske regerings pligt på ny at gøre USA bekendt med det danske standpunkt — og gøre det nu. Det haster.

Første næstformand (Kaj Andreesen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Gert Petersen: Jeg skal henvise til den skriftlige begrundelse for spørgsmålet og blot komme med et par enkelte bemærkninger af principiel karakter i forbindelse med spørgsmålet.

Efter socialistisk folkepartis opfattelse befinder USA sig i Vietnam med urette. USA er indkaldt af en regering, der i alt væsentligt er bragt på benene og opretholdt gennem amerikansk intervention. De Forenede Stater har hindret den i Genèveaftalerne forudsatte aktion, som kunne have ført til samling af Vietnam. Man har pumpet 1/2 million mand soldater ind i landet for at holde et korrupt regime i live, og man har gennem de sidste 3 år gennemført en aggression fra luften mod Den demokratiske Republik Nordvietnam. Det er ganske klart efter vor opfattelse, at den endelige løsning på denne konflikt kun kan bestå i, at De Forenede Stater må opgive disse aggressive handlinger og optage forhandlinger med den nationale befrielsesfront om afvikling af det amerikanske engagement. Befrielsesfrontens program er så bredt, at det uden vanskelighed kunne danne basis for en demokratisk koalitionsregering.

På den anden side må man erkende, at uden forhandlinger er situationen uløselig. Derfor er det yderst vigtigt, at de igangværende præliminærforhandlinger bliver til virkelige fredsforhandlinger, hvori — hvis der skal være realitet i tingene — naturlig-